

Aanvullingen in de liturgische boeken naar aanleiding van de opname van de vrije gedachtenis van de heilige Teresa van Calcutta, maagd, in de algemene Romeinse kalender op 5 september.

IN HET ROMEINS MISSAAL

5 september

H. Teresa van Calcutta, maagd

Het Gemeenschappelijke van de maagden: voor één maagd, ofwel het Gemeenschappelijke van heilige mannen en vrouwen: voor hen die werken van barmhartigheid hebben verricht.

COLLECTAGEBED

God die de heilige maagd Teresa hebt geroepen
om met buitengewone liefde voor de armsten der armen
te beantwoorden aan de liefde van uw Zoon
die dorst leed op het kruis,
wij vragen U op haar voorspraak:
laat ons in onze broeders en zusters die gebukt gaan onder lijden,
Christus dienen.
Die met U leeft en heerst in de eenheid van de Heilige Geest,
God, door alle eeuwen der eeuwen.

IN DE ORDE VAN DE LEZINGEN

5 september

H. Teresa van Calcutta, maagd

Het Gemeenschappelijke van de maagden ofwel: voor één maagd, ofwel het Gemeenschappelijke van heilige mannen en vrouwen [voor hen die werken van barmhartigheid hebben verricht].

- EERSTE LEZING **Jes. 58, 6-11:** “Breek uw brood met wie honger heeft.” (Lect. IV, nr. 289, p. 448)
- Antwoordpsalm **Ps. 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11** (Lect. IV, p. 442)
- Alleluia **Ř. (2a)** De Heer zal ik prijzen iedere dag.
 Vgl. Mt. 11, 25: (Lect. IV, p. 486)
 Geprezen zijt Gij, Vader, Heer van hemel en aarde,
 omdat Gij de geheimen van het Koninkrijk
 hebt geopenbaard aan kinderen.
- EVANGELIE **Mt. 25, 31-46 (lange versie) of 31-40 (korte versie):** (Lect. IV, nr. 321, p. 484)
 “Al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringsten van mijn broeders,
 hebt gij voor Mij gedaan.”
 In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: “Wanneer de Mensenzoon komt ...”

IN HET GETIJDENGEBED

5 september

H. Teresa van Calcutta, maagd

Agnes Gonxha Bojaxhiu, geboren te Skopje op 26 augustus 1910, trad in 1929 met eerbiediging van haar missionaire roeping in bij de Congregatie van de Zusters van Loreto, voordat zij naar India werd gezonden. Op 10 september 1946 deed zij de belofte Christus te dienen in de armsten der armen, om vervolgens na twee jaar haar apostolaat te beginnen onder het volk en de laagste bevolkingsklasse en de Congregaties te stichten van zowel de vrouwelijke als de mannelijke Missionarissen van Liefde. Terwijl ze de smartelijke innerlijke duisternis sereen aanvaardde, liet ze in sterke mate de overwinning van het licht van Christus zien, totdat ze zich op 5 september 1997 te Calcutta gelovig overgaf aan de eeuwige rust.

Het Gemeenschappelijke van de maagden, ofwel het Gemeenschappelijke van heilige mannen en vrouwen: voor hen die werken van barmhartigheid hebben verricht, met uitzondering van het volgende:

Lezingendienst

TWEEDE LEZING

Uit de geschriften van de heilige Teresa van Calcutta

(Brief aan pater Josephus Neuner, verzonden rond 1960:
B. Kolodiejchuk, *Mother Teresa. Come be my light*, p. 209-212)

Als mijn duisternis licht is voor een of andere ziel, ben ik volmaakt gelukkig.

In Loreto, pater, was ik heel gelukkig: ik denk zelfs de gelukkigste zuster. Toen kwam de roeping. De vraag van Onze Heer kwam rechtstreeks; de stem was duidelijk en vol overtuiging. Telkens opnieuw kwam zijn vraag in 1946. Ik wist dat Hij het was. Angst en vreselijke gevoelens – bang dat ik werd misleid. Maar aangezien ik altijd in gehoorzaamheid geleefd heb, heb ik de hele zaak aan mijn geestelijk vader voorgelegd en ik hoopte de hele tijd dat hij zou zeggen dat het allemaal maar duivelse misleiding was. Maar nee. Evenals de stem zei hij dat het Jezus is die je vraagt, en u weet hoe het toen verder gegaan is. Mijn oversten stuurden me in 1947 naar Asansol, en daar lijkt Onze Heer zichzelf volledig aan mij gegeven te hebben. De zoetheid en vertroosting en eenheid van die zes maanden zijn maar al te snel voorbijgegaan. En toen begon het werk in december 1948.

Nu pater, sinds '49 of '50 ervaar ik dit vreselijke gevoel van verlies, deze onnoemelijke duisternis, deze eenzaamheid, dit voortdurende verlangen naar God, dat me diep in mijn hart die pijn geeft. De duisternis is zodanig dat ik werkelijk niet kan zien – noch met mijn geest, noch met mijn verstand. De plaats van God in mijn ziel is leeg. God is niet in mij. Wanneer de pijn van het verlangen zo groot is, verlang en verlang ik alleen maar naar God; en dan voel ik: Hij wil mij niet, Hij is er niet. Hemel, zielen – waarom zijn dit alleen maar woorden, die niets voor mij betekenen? Mijn eigen leven lijkt zo tegenstrijdig. Ik help zielen – om waarheen te gaan? Waarom dit alles? Waar is de ziel in mijn eigen wezen? God wil me niet. Soms hoor ik alleen maar mijn eigen hart uitschreeuwen: "Mijn God!", en iets anders komt er niet. De marteling en pijn kan ik niet uitleggen. Vanaf mijn kinderjaren heb ik een zeer tedere liefde voor

Jezus in het Heilig Sacrament gehad, maar ook die is verdwenen. Ik voel niets als ik bij Jezus ben en toch zou ik de Heilige Communie voor niets ter wereld willen missen.

Pater, u ziet de tegenstrijdigheid in mijn leven. Ik verlang naar God, ik wil van Hem houden, veel van Hem houden, alleen leven uit liefde voor Hem, alleen maar liefhebben, en toch is er alleen maar pijn, verlangen en geen liefde. Jaren geleden, nu ongeveer 17 jaar, wilde ik God iets heel moois geven. Ik verplichtte mezelf op straffe van doodzonde om Hem niets te weigeren. Sindsdien heb ik me aan deze belofte gehouden, en als de duisternis soms erg donker is en ik op het punt sta om “Nee” tegen God te zeggen, trekt de gedachte aan die belofte me omhoog.

Ik wil alleen God in mijn leven. “Het werk” is echt en alleen van Hem. Hij heeft me gevraagd, Hij heeft me gezegd wat ik moest doen, Hij leidde elke stap, stuurt elke beweging die ik maak, legt me de woorden in de mond, laat me de weg leren aan de zusters. Hij is dat allemaal en Hij is alles in mij. Daarom: als de wereld mij prijst, raakt het mijn ziel echt niet, zelfs niet oppervlakkig. Wat het werk betreft ben ik ervan overtuigd dat het geheel en al het zijne is.

Vroeger kon ik urenlang voor Onze Heer doorbrengen: van Hem houdend, met Hem pratend; en nu gaat zelfs mediteren niet zoals het hoort: er is niets dan “Mijn God”, en zelfs dat komt soms niet eens. Toch blijft ergens diep in mijn hart dat verlangen naar God door de duisternis heen breken. Als ik buiten ben, tijdens het werk, of als ik mensen ontmoet, is er een aanwezigheid van iemand die heel dichtbij leeft, in mijn diepste binnenste. Ik weet niet wat dit is, maar heel vaak, zelfs elke dag, neemt die liefde in mij voor God echt toe. Ik merk dat ik onbewust de meest vreemde blijken van liefde aan Jezus vertel.

Pater, ik heb mijn hart voor u geopend. Leer mij om van God te houden, leer mij om veel van Hem te houden. Ik ben niet geleerd. Ik weet niet veel over de dingen van God. Ik wil van God houden zoals en wat Hij voor mij is: “Mijn Vader”.

Mijn hart, ziel en lichaam behoren alleen toe aan God, die het kind van zijn Liefde heeft weggegooid als ongewenst. En hiertoe, pater, heb ik dat besluit genomen in deze retraite: om tot zijn beschikking te staan.

Laat Hij met mij doen wat Hij wil, zoals Hij wil, zolang als Hij wil. Als mijn duisternis licht is voor een of andere ziel – zelfs al is het niets voor niemand – ben ik volmaakt gelukkig om Gods bloem op het veld te zijn.

RESPONSORIUM

Vgl. Hoogl. 3, 1-2; 5, 6; Ps. 37 (36), 5

R. Ik heb mijn zielsbeminde gezocht; ik heb hem gezocht, maar niet gevonden; ik heb hem geroepen, maar hij antwoordde niet. * Vertrouw aan de Heer uw levensweg toe, verlaat u op Hem, Hij zal ervoor zorgen.

V. Ik heb mijn zielsbeminde gezocht. Ik zal opstaan en de stad doorkruisen, op pleinen en straten zoeken naar mijn zielsbeminde. * Vertrouw aan de Heer.

Gebed

God die de heilige maagd Teresa hebt geroepen om met buitengewone liefde voor de armsten der armen te beantwoorden aan de liefde van uw Zoon die dorst leed op het kruis, wij vragen U op haar voorspraak: laat ons in onze broeders en zusters die gebukt gaan onder lijden, Christus dienen. Die met U leeft en heerst in de eenheid van de Heilige Geest, God, door alle eeuwen der eeuwen.

IN HET ROMEINS MARTYROLOGIUM

Op 5 september moet op de eerste plaats het volgende elogium worden toegevoegd:

De heilige Teresa (Agnes) Gonhxa Bojaxhiu, maagd, die geboren werd te Skopje. Met buitengewone liefde voor de armsten der armen leste zij de dorst van Christus die verlaten was op het kruis, en stichtte zij de Congregaties van zowel de vrouwelijke als de mannelijke Missionarissen van Liefde, volledig in dienst van hen die ziek en verlaten zijn.

Deze Nederlandse vertaling werd goedgekeurd door de Nederlandse Bisschoppenconferentie op 13 mei 2025 en door het Dicasterie voor de Goddelijke Eredienst en de Regeling van de Sacramenten op 3 maart 2026 (Prot. Nr. 135/26).

© Nationale Raad voor Liturgie, Breda, 2026